

ærede Medlem fra Silkeborg har fuld Tilid til, nemlig det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) og det ærede 12te Medlem for Hovedstaden (J. Chr. Jensen), der indtager en saa fremtrædende Stilling indenfor Boligbyggeri-Bevægelsen. Begge disse to Medlemmer var enige i Prisforhøjelsen, og deri haaber jeg at det ærede Medlem fra Silkeborg vil have nogen Grund til at se, at Spørgsmaalet har været alsidigt overvejet. Jeg skal ogsaa nævne, at begge de to Repræsentanter for Svende-Fagforeninger, der sidder i Udvalget, var til Stede, den Gang Indstillingen blev afgivet. Derefter har Indstillingen været tilstillet Rigsdagens Afviklingsudvalg, hvor alle Partier er repræsenterede, og er derefter billigt paa den i Loven foreskrevne Maade. Og først da er Bekendtgørelsen udkommet. Jeg sagde, at et enkelt Medlem i Udvalget havde haft en anden Opfattelse. Det er det ærede 9de Medlem for Odense Amt, tidligere mere kendt under Navnet det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup). Dette ærede Medlem har udtalt sig for at ophæve Maksimalprisen overhovedet, men heroverfor har Udvalget — altsaa alle øvrige Medlemmer af det, ogsaa de, der repræsenterer Arbejdsgiverne i Faget, Ingeniørerne, Murermestrenes Oldermænd og saa fremdeles — udtalt følgende: „Man skal bemærke, at man er enig i, at Opretholdelsen af Maksimalpriser paa Teglværksprodukter vilde være overflødig og muligt kan virke skadeligt, naar Udbudet af Sten var frit og og rigeligt i Forhold til Efterspørgselen. Ifølge alle foreliggende Oplysninger maa man imidlertid formene, at dette for Øjeblikket ikke er Tilfældet, og vil derfor finde, at det fremdragne Synspunkt i Øjeblikket kun har teoretisk Interesse.“

Ærede Medlemmer vil altsaa se, at alle Overvejelser af Spørgsmaalet har ført til en overvejende Enighed om, at Maksimalprisen maatte bevares og af de Grunde, som jeg har nævnt, tillige delvis forhøjes. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil finde sig tilfredsstillt ved denne Besvarelse.

Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen) har nævnt et Forhold, som var uheldigt for Randers By. Randers Elektricitetsværk har før Krigen afsluttet Kontrakt paa 25 Aar med de omliggende Landdistrikter om Levering af Elektricitet til en Pris, der var beregnet efter Produktionsomkostningerne paa det Tidspunkt, da denne Kontrakt afsluttedes. Det ærede Medlem spurgte, om ikke dette

Spørgsmaal kunde ordnes saaledes, at Kontrakterne hævedes og Landdistrikterne derved kom til at betale, hvad Elektriciteten virkelig var værd. Jeg ved nu ikke, hvoraf det kommer, at Randers Elektricitetsværk i sin Tid har sluttet Kontrakt paa 25 Aar uden noget Forbehold. Det forekommer mig, at selv om man den Gang levede i Tryghed med Hensyn til al videre Udvikling, kunde der dog ske Ændringer i Produktionsforholdene, som gjorde det naturligt at tage et vist Forbehold overfor saadanne, men det er altsaa ikke sket, efter hvad det ærede Medlem har fremstillet, og disse Kontrakter eksisterer nu. Nu har det ærede Medlem henvist til, at i Huslejelovgivningen er der givet Grundejerne en Adgang til at forhøje Vederlaget for Centralvarme paa Grund af Brændselsudgifternes Stigning, og i Analogi hermed mener han, at disse Kontrakter ogsaa maa kunne forandres, saaledes at Elektricitetsværkerne blev bemyndiget til at tage højere Betaling paa Grund af Kulprisernes Stigning. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Huslejelovgivningen omfatter alle Spørgsmaal vedrørende Ejer og Lejer, og at det, naar — under Hensyn til den Beskyttelse, man i det hele taget mente at maatte give Lejerne — Ejernes Adgang til Forhøjelse af Lejen og til Opsigelse af Kontrakter bortfaldt eller begrænsedes, var naturligt at give dem Ret til Forhøjelse af de Centralvarmebeløb, som tidligere var fastsatte. Et saadant Dobbeltforhold forefindes ikke her. Jeg tør derfor ikke sige, hvilke Udsigter en nærmere Overvejelse af dette Spørgsmaal kunde have for at føre til et andet Resultat end Kontrakternes Bestaaen; Randers Byraad maatte vel i al Fald tage Sagen i sin Haand.

Jeg har saa tilbage nogle større Spørgsmaal vedrørende Ernæringsforholdene i det forløbne Aar og Statens Administration af Kornet. Det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) talte om en stedfunden Koncentration indenfor Spiritusindustrien. Han talte endvidere om en større Udlevering af Drikkebrændevin i den sidste Tid, og idet han talte om Alkoholistredningshjemmenes Virksomhed og den foreløbige Nedgang, der havde været i den, konkluderer han i følgende pessimistiske Udtalelse: „Naar man ser paa Forholdene, som de er, og den Administration, som den højtærede Indenrigsminister har gennemført i de senere Aar, er der al Grund til at ængstes for, at Drikfeligheden igen skal tage til paa en saadan